

[Martin Nielsen.]

hederne inden for vedkommende Industri? Har man undersøgt det, der paastaas at være Tilfældet, at General Motors, som enten ikke arbejder, eller ogsaa kun arbejder i korte Perioder, ligger med Brændsel til 1½ Aars normal Drift? Og findes der ikke andre lignende Tilfælde?

Man burde gribe ind, finde ud af, hvilke Brændslagslagre der findes, beslaglægge dem og gennemføre en fornuftig Rationering. Men en fornuftig Rationering er ikke nok, det er ogsaa nødvendigt, at der gennemføres Maksimalpriser paa Brændsel. Det kan man ikke gøre, siger man. Hvorfor kan man ikke det? Naar man kan give Eksporttilskud, kan man saa ikke ogsaa give Tilskud til Brændsel? Er der nogen principiel Forskel imellem disse to Ting? Jeg kan ikke faa Øje paa den. En Ting er i hvert Fald klar, at store Dele af vort Lands Befolkning har et Indtægtsniveau, der ikke staar i noget rimeligt Forhold til de Priser, hvortil der muligvis kan skaffes Brændsel, og derfor er det eneste fornuftige, Regeringen i denne Situation kan gøre, at foretage en Optælling af, hvad der findes, at beslaglægge det hele og saa gennemføre en fornuftig Rationering, Maksimalpriser og Tilskud til Brændsel til den Del af Befolkningen, som ikke er i Stand til at betale de dyre Priser.

Aage Henriksen: Efter den højtærede Handelsministers og den ærede socialdemokratiske Ordførers Udtalelser er der jo faktisk ingen Grund til Klage eller til, som den ærede socialdemokratiske Ordfører sagde: at gaa over Gevind i sine Ængstelser. Vil det sige, at de ca. tusind Kvinder, der mødte op her uden for Rigsdagen med deres Smaabørn, som ellers skulde fryse derhjemme, kun „gik over Gevind“ efter socialdemokratisk Bedømmelse? Det er dog en ret udbredt Forestilling ude i Befolkningen, at der mangler Kul og ganske særlig Koks. Og hvorfor er der ingen Kul, naar alt er forberedt og der kommer nogle Ugers Kulde? — For det første, fordi Fragtnævnet i Sommer- og Efteraarsmaanederne ansatte Priserne paa Kultilførselen fra England saa lavt, at Skibene sejlede Kullene til svenske og andre Havne, hvor man betaler en bedre Fragt. Og for det andet, fordi man overlod Fordelingen af de Mængder, der forefindes, til et Brændselsnævn paa flere Medlemmer, end der plejer at være i denne Sal, som foretager Tildelingen ganske planløst, hvad der kan anføres Eksempler paa — det kan man ikke be-

brejde Nævnet mere end enhver parlamentarisk Forsamling, som skal løse Opgaver, den slet ingen Forudsætninger har for at kunne løse.

Ulykken med Hensyn til de daarlige Brændselsforhold ligger desuden i nogle daarlige Handelsaftaler, hvorefter vi er tvunget til at købe 80 pCt. af vort Kulforbrug i et Land, hvor Priserne og navnlig Fragtudgifterne er højere end andre Steder, Steder, hvor Fragttaksterne og Risikopræmien ikke er mangedoblet. Dette Forhold har medført, at vi har faaet Brændsel tilført, som havde ganske forskellige Priser efter det Land, det er kommet fra. Her maa man alvorligt bebrejde Regeringen, at der ikke for længst er sørgt for, at Prisreguleringsnævnet er traadt til for at udjævne de meningsløse Forhold, der har været en Følge af vore Handelsaftaler.

Men der er ogsaa et andet Misforhold, som Regeringen burde have Opmærksomheden henvendt paa. Det er Prisen paa de Kul, der i disse Dage udleveres fra Beredskabslagrene; man tager 7 Kr. 75 Øre for 1 hl, det vil sige ca. 100 Kr. pr. t for Brændsel, der kun har kostet ca. 30 Kr. i Indkøb. Saa langt er Kronen dog ikke gaaet ned endnu! Endvidere er der Mangel paa Mandskab til at ekspedere. Regeringen siger, det gaar saa godt, saa godt, men desværre siges det kun herinde. Hvorfor forsøgte man ikke i Gaar at overbevise de ca. tusind demonstrerende Kvinder om, at der ingen Brændselsnød var?

Jeg vil benytte Lejligheden til at henvende mig til Regeringen, at den ikke alene tager dette Spørgsmaal op til hurtig Overvejelse, men tager hele vor økonomiske og erhvervspolitiske Situation op til den mest alvorlige Overvejelse.

Prieme: Det forekommer mig, at Debatten har drejet lidt uden om det, der efter min Opfattelse er det centrale i denne Sag. Jeg synes ogsaa, at Logikken i den højtærede Handelsministers Redegørelse paa enkelte Punkter og paa et for mig afgørende Punkt svigtede, og det vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om.

Den højtærede Handelsminister redegjorde for alle de Vanskeligheder, der er for Tilførsler af Brændsel her til Landet, Vanskeligheder, som vi jo alle ved er til Stede. Det kan selvfølgelig ikke bestrides, at Ministerens Udtalelser herom var rigtige, men lige forinden havde Ministeren udtalt, at Brændselsproblemet vistnok i høj Grad, ja, i særlig Grad var et københavnsk Problem; og noget lignende havde den ærede